

ಮೂಳೇನಹಳ್ಳಿ ಕಾಲೋನಿ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ

For the students and teachers at the Mulenahally Colony School

ನಾನು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೆ.

I was born from the earth.

ಆಗಿನಿಂದ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿನ ಮುದ್ದೆಯೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ನಾನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

Ever since, I have carried with me a handful of clay. It reminds me of where I came from. ಒಮ್ಮೆ ಅದನ್ನು ಚಪ್ಪಟೆಯಾಗಿ ಒತ್ತಿ, ಒಂದಷ್ಟು ಮರಳನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಿದೆ ಅದೊಂದು ಊರೂ ಆಗಿದ್ದಂತೆ ನನಗೆ ಕಂಡಿತು.

Once, when I pressed it down flat and sprinkled it with sand, I could see that it was also a place.

ನನಗಲ್ಲಿ ಹಿತವೆನಿಸಿತು. ನಾನೊಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟತೊಡಗಿದೆ.

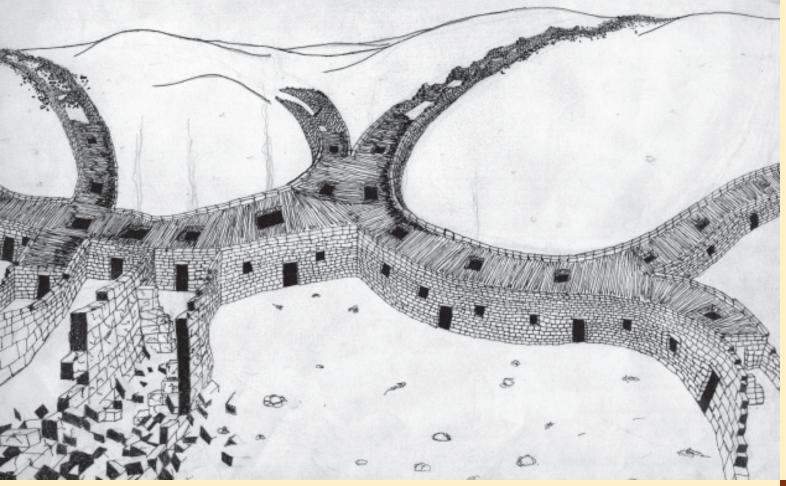
Ifelt welcomed there and began to build a home.

ಬೇಗನೇ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಬಗೆಬಗೆಯ ಜನ ವಾಸಿಸುವಂತೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೆ, ಬಗೆಬಗೆಯ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ. ಕೆಲವರು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಅಲ್ಲಿದ್ದರು, ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಲು ಕಥೆಗಳಿದ್ದವು.

Soon I imagined many different kinds of people living in many different kinds of homes.

Some of them had lived long, long ago.

They all had stories to tell.

ಕೆಲವರು ಒಂದು ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದರು. ಯಾವಾಗಲೂ ಮುಂದುಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು, ಹಳೆಯ ಮನೆಗಳ ಮುಂದೆ ಹೊಸ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರ ಕುಟುಂಬಗಳು ಜಗತ್ತನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿದವು, ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನದನ್ನು ಹಿಂದೆಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರು ಇತರ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದರು. ಅನೇಕ ಕುಟುಂಬಗಳು ಒಂದೇ ಕಡೆ ಸೇರಿದವು, ಅವರ ಮನೆಗಳು ಪಟ್ಟಣಗಳಾದುವು, ನಗರಗಳೂ ಆದುವು. ಆದರೆ ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು.

Some people lived in a line.

They were always moving forward, building their new homes in front of their old ones.

Their families traveled over the earth and left their past behind.

Sometimes they met other families. And sometimes many families met in the same place, and their houses became towns or even cities. But they always kept moving forward.

ಇತರರು ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದರು. ಹಳೆಯ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕೆಡಹಿದರು, ಹೊಸವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ತಮ್ಮ ಹಳೆಯದನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರು ಆದಷ್ಟು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಯಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಇಂದಿನದರ ಅಂಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಸೆಯಿಂದ.

Other people lived in a circle.

They would dig up their old homes and rebuild them. They wanted to remember everything they could about their past, and make it part of their present.

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಮೇಲೇರುವ ಸುರುಳಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದರು.

ತಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊಸವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ. ತಾವು ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಬಲ್ಲೆವು ಎಂದು ನೋಡುವ ತವಕ. ಅವರು ಗತಕಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಕೆಲಕಾಲದ ನಂತರ ಅವರ ಕಟ್ಟಡಗಳು ತಡೆಯಲಾರದ ಎತ್ತರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದವು, ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದವು.

And still other people lived in an ascending spiral.

They would bury their past homes and build new ones on top of them, again and again. They wanted to see how high they could build, and they didn't care about the past.

After a while, their buildings grew too high and collapsed.

ನೀವು ಹೇಗೆ ಬದುಕಬಯಸುತ್ತೀರಿ?

How would you like to live?

ಎಂ.ಅಬ್ದುಲ್ ರೆಹಮಾನ್ ಪಾಷಾಅವರಿಗೆ ಮಸ್ತಕದ ಕನ್ನಡ ಆನುವಾದಕ್ಕಾಗಿ, ಗ್ರೆನ್ಫ್ಲೆಲ್ ಪ್ರೆಸ್ನ ಲೆಸ್ಲಿ ಮಿಲ್ಲರ್ಅವರಿಗೆ ಮಸ್ತಕದ ವಿನ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ, ಅ್ಯನಾ ಜಾರ್ಡೀನ್ಅವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬರಹದ ಕಾಪಿ ಎಡಿಟಿಂಗ್ ಗಾಗಿ ಲೇಖಕ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಸಿಮಂಡ್ಸ್ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದಾರೆ

Charles Simonds would like to thank M.Abdul Rehman Pasha for his translation of the text into Kannada, Leslie Miller of The Grenfell press for the design of the book, and Anna Jardine for editing the English text.